

همین شبکه MBC و نظایر آن دائماً در کنار روایت پیشرفت خود بر عقب ماندگی دیگر کشورها و به خصوص ایران و کشورهای محور مقاومت تاکید می‌کنند. در حقیقت آن‌ها در کنار روایت پیشرفت خود به نوعی به روایت پسرفت دیگران رو آورده‌اند

و دعوت از چند کارشناس سر و ته برنامه را هم می‌آورند و مجری به شکل چندش‌آوری دائماً جمله «می‌خواهیم پیشرفت‌هایمان را روایت کنیم» را در چشم مخاطبان فرو می‌کند! منظور همین برنامه‌هاست که این روزها بسیار از تلویزیون ملی در حال پخش است.

لوتک‌های پیشرفته!

احمد الشقیری زمانی که از پیشرفت صحبت می‌کند تنها سراغ پیشرفت‌های های تکی نظیر آنچه در ایران با مصادیقی چون: رویان یا هسته‌ای و موشک‌سازی و... شناخته می‌شود نمی‌رود و از پیشرفت‌هایی که مستقیماً در زندگی مردم نقش ایفا می‌کند هم سخن می‌گوید، مثلاً توسعه شبکه آبرسانی یا مسکن یا حمل و نقل دریایی یا خدمات پرداخت حوزه‌های پیشرفته فناوری محسوب نمی‌شوند اما از قضا بعضاً تأثیرات اقتصادی بیشتری هم در توسعه کشور ایفا می‌کنند و هم بینندگان برنامه از نزدیک با محصولات یا خدمات آن آشنا هستند و از این جهت برای مخاطبان ملموس‌تر به نظر می‌آیند. اگر قرار باشد کشور پیشرفته‌ای باشیم باید جریان فرهنگی، همه عاملان پیشرفت با همه ضریب‌های هوشی و همه مشاغل را در بر بگیرد. آیا حوزه‌ای هست که امکان پیشرفت در آن وجود نداشته باشد؟ از قضا گاه همین صنایع نه چندان های تک جور اقتصاد یک کشور را بر دوش می‌کشند، مثلاً صنعت لباس در بنگلادش یا دوچرخه در تایوان یا ماهی زینتی در سنگاپور یا توپ فوتبال در پاکستان و.. همه از همین دست هستند. در میان همه این مصادیق می‌بینیم که چطور پیشرفت در حوزه لوتک می‌تواند موجبات توسعه اقتصادی کشوری را

فراهم کند و نسبتاً رفاه عمومی را به دنبال داشته باشد، رفاهی که خود راهگشای پیشرفت‌های دیگر می‌شود. از طرف دیگر اگر در کشوری صنایع لوتک و زیرساخت‌ها پیشرفته نباشند آیا اصلاً آن کشور می‌تواند توسعه پیدا کند؟ مثلاً در صنعت پست و حمل و نقل و ساختار کند اداری و... که چه اشتغالات و انگیزه‌ها هستند که تحت تأثیر پیچیدگی‌های اداری با چالش‌های بزرگ مواجه شده یا احیاناً نابود شده‌اند. لذاست که احمد الشقیری هیچ باکی ندارد که در مورد زیرساخت‌های پیشرفت و صنایع غیر پیشرفته هم سخن بگوید.

فرهنگ پیشرفت آفرین

پیشرفت، یک امر ملی است و در آن حاکمیت و دانشمندان و صاحبان صنایع و... و همچنین مردم نقش دارند. به خصوص نقش مردم در پیشرفت در این برنامه دائماً بازگشایی و به بهانه‌های مختلف از آن یاد می‌شود و اصلاً یکی از شعارهای مهم برنامه که الشقیری دائماً آن را در خلال برنامه تکرار می‌کند این است که «همه در پیشرفت نقش دارند». او دائماً بر این گزاره که «پیشرفت یک موضوع ملی است» تأکید می‌کند و انتظار پیشرفت کشور تنها با تکیه بر حاکمیت کشور را سخیف می‌داند. او حتی در مورد مقوله «فرهنگ ملی پیشرفت آفرین» صحبت می‌کند و برای ایجاد آن پیشنهاد می‌کند تا از ابزارهای فرهنگ‌سازی عمومی مثل رسانه، نهادهای تعلیم و تربیت، خانواده، قانونگذاری و.. استفاده شود. در نهایت می‌خواهد بگوید که برای رقم خوردن پیشرفت باید رفتارهای فرهنگی خاصی در میان همه مردم نهادینه شده باشد.

